Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1629**

ze dne 14. září 2016,

kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES

(Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 118)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Směrnice Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/970 ze dne 18. dubna 2018	L 174	15	10.7.2018
►M2	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1668 ze dne 26. června 2019	L 256	1	7.10.2019
►M3	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1308 ze dne 28. dubna 2021	L 284	1	9.8.2021
►M4	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2477 ze dne 30. srpna 2023	L 2477	1	7.11.2023
►M5	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2025/2177 ze dne 9. září 2025	L 2177	1	26.11.2025

Opravena:

►C1 Oprava, Úř. věst. L 181, 5.7.2019, s. 123 (2016/1629)

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1629

ze dne 14. září 2016,

kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES

KAPITOLA 1

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A PLAVEBNÍ ZÓNY

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

a) technické požadavky nezbytné k zajištění bezpečnosti plavidel provozovaných na vnitrozemských vodních cestách uvedených v článku 4 a

b) klasifikaci těchto vnitrozemských vodních cest.

Článek 2

Rozsah použití

1. Tato směrnice se vztahuje na tato plavidla:

a) plavidla o délce (L) 20 m a více;

b) plavidla, jejichž objem vyjádřený jako součin délky (L), šířky (B) a ponoru (T) dosahuje 100 metrů krychlových a více;

c) remorkéry a tlačné remorkéry určené k vlečení, tlačení nebo k bočnímu vedení plavidel uvedených v písmenech a) a b) nebo plovoucích strojů;

d) osobní lodě;

e) plovoucí stroje.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:

a) převozní lodě;

b) vojenská plavidla;

c) námořní lodě, včetně námořních remorkérů a tlačných remorkérů:

i) provozované nebo mající základnu v pobřežních vodách; nebo

ii) provozované dočasně na vnitrozemských vodních cestách,

pokud mají na plavidle alespoň:

▼B

— osvědčení o souladu s Mezinárodní úmluvou o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (SOLAS) nebo rovnocenný doklad, osvědčení o souladu s Mezinárodní úmluvou o nákladové značce z roku 1966 nebo rovnocenný doklad a mezinárodní osvědčení o zabránění znečištění ropnými látkami (IOPP) dokládající soulad s Mezinárodní úmluvou o zabránění znečištění z lodí z roku 1973/78 (MARPOL),

— v případě námořních lodí, na něž se nevztahuje úmluva SOLAS, Mezinárodní úmluva o nákladové značce z roku 1966 nebo úmluva MARPOL, příslušná osvědčení a označení na volném boku požadované právními předpisy jejich států vlajky,

— v případě osobních lodí, na něž se nevztahují všechny úmluvy uvedené v první odrážce, osvědčení o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě vydané v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ([1]), nebo

— v případě rekreačních plavidel, na něž se nevztahují všechny úmluvy uvedené v první odrážce, osvědčení země, pod jejíž vlajkou plují, které prokazuje odpovídající úroveň bezpečnosti.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „plavidlem“ loď nebo plovoucí stroj;

b) „lodí“ plavidlo vnitrozemské plavby nebo námořní loď;

c) „plavidlem vnitrozemské plavby“ loď určená výhradně nebo hlavně pro plavbu na vnitrozemských vodních cestách;

d) „remorkérem“ loď postavená k vlečení;

e) „tlačným remorkérem“ loď postavená k pohonu plavidel tlačné sestavy;

f) „osobní lodí“ výletní nebo kajutová loď postavená a vybavená pro přepravu více než dvanácti cestujících;

g) „plovoucím strojem“ zařízení schopné plavby vybavené mechanickým pracovním zařízením, např. jeřáby, bagry, beranidly nebo elevátory;

h) „plovoucím zařízením“ zařízení schopné plavby, které obvykle není určeno k pohybu, např. plovárny, doky, mola nebo loděnice;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/45/ES ze dne 6. května 2009 o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě (Úř. věst. L 163, 25.6.2009, s. 1).

▼B

i) „plovoucím tělesem“ vor nebo jiná konstrukce, předmět nebo sestava schopná plavby, která není lodí ani plovoucím strojem ani plovoucím zařízením;

j) „rekreačním plavidlem“ loď jiná než osobní loď, která je určena pro sport nebo rekreaci;

k) „rychlou lodí“ motorové plavidlo, které může dosáhnout rychlosti více než 40 km/h vzhledem k vodě;

l) „výtlakem vody“ ponořený objem plavidla v krychlových metrech;

m) „délkou (L)“ maximální délka trupu plavidla v metrech, bez kormidla a příďového čelenu;

n) „šířkou (B)“ maximální šířka trupu plavidla v metrech, měřená z vnější strany obšívky (bez kolesnic, oděrek apod.);

o) „ponorem (T)“ svislá vzdálenost v metrech mezi nejnižším bodem lodního trupu bez ohledu na kýl nebo jiné pevně uchycené příslušenství a rovinou největšího přípustného ponoru;

p) „napojenými vnitrozemskými vodními cestami“ vodní cesty členského státu, které jsou napojeny na vnitrozemské vodní cesty jiného členského státu, a to prostřednictvím vnitrozemských vodních cest, na nichž mohou být provozovány podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva plavidla spadající do oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Klasifikace vnitrozemských vodních cest

1. Pro účely této směrnice se vnitrozemské vodní cesty Unie klasifikují takto:

a) zóny 1, 2, 3 a 4:

i) zóny 1 a 2: vodní cesty uvedené v příloze I kapitole 1,

ii) zóna 3: vodní cesty uvedené v příloze I kapitole 2,

iii) zóna 4: všechny další vnitrozemské vodní cesty, na nichž mohou být provozovány podle vnitrostátního práva plavidla spadající do oblasti působnosti této směrnice;

b) zóna R: vodní cesty uvedené v písmenu a), pro něž mají být vystavena osvědčení podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, ve znění ze dne 6. října 2016.

2. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 týkající se změn přílohy I za účelem změny klasifikace vodních cest, včetně doplnění a vymazání vodních cest. Takové změny přílohy I lze učinit pouze na žádost dotčeného členského státu pro vodní cesty, které se nacházejí na jeho území.

▼B

KAPITOLA 2

OSVĚDČENÍ PRO PLAVIDLA

Článek 5

Splnění technických a bezpečnostních požadavků

1. Členské státy zajistí, aby plavidla uvedená v čl. 2 odst. 1 provozovaná na vnitrozemských vodních cestách Unie uvedených v článku 4 byla vyrobena a udržována v souladu s požadavky uvedenými v této směrnici.

2. Soulad plavidla s odstavcem 1 se potvrdí osvědčením vydaným v souladu s touto směrnicí.

Článek 6

Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vydávají příslušné orgány členských států v souladu s touto směrnicí. Členské státy při vydání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby ověří, že dotyčnému plavidlu již nebylo vydáno platné osvědčení uvedené v článku 7.

2. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vyhotovují podle vzoru uvedeného v příloze II.

3. Každý členský stát sestaví seznam orgánů příslušných k vydávání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby a sdělí jej Komisi, včetně všech změn tohoto seznamu. Komise vede aktualizovaný seznam příslušných orgánů na odpovídajících internetových stránkách.

4. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vystavuje plavidlům v návaznosti na technickou prohlídku provedenou před zprovozněním plavidla za účelem ověření, zda plavidlo splňuje technické požadavky stanovené v přílohách II a V.

5. Během technických prohlídek stanovených v odstavci 4 tohoto článku a v článku 29 nebo během technické prohlídky provedené na žádost vlastníka plavidla nebo jeho zástupce se případně ověří, zda plavidlo splňuje dodatečné požadavky podle čl. 23 odst. 1 a 2.

6. Postupy podávání žádosti o prohlídku a stanovení místa a doby prohlídky spadají do pravomoci příslušných orgánů vydávajících osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby. Příslušný orgán stanoví, které doklady je nutno předložit. Postup se uskutečňuje tak, aby bylo zajištěno, že prohlídku lze provést v přiměřené době po podání žádosti.

▼B

7. Příslušné orgány členských států na žádost vlastníka plavidla nebo jeho zástupce vydají osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby plavidlu, na něž se tato směrnice nevztahuje, pokud uvedené plavidlo splňuje požadavky stanovené touto směrnice.

Článek 7

Povinnost mít osvědčení na plavidle

Plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách Unie uvedených v článku 4 musí mít na palubě tyto originální dokumenty:

a) pokud jsou provozována na vodní cestě zóny R, buď

— osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, nebo

— osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby potvrzující, že plavidlo, případně v souladu s přechodnými ustanoveními přílohy II této směrnice v případě plavidel provozovaných na Rýně (zóna R), zcela vyhovuje technickým požadavkům stanoveným v přílohách II a V této směrnice, u nichž bylo v souladu s použitelnými pravidly a postupy stanoveno, že jsou rovnocenné s technickými požadavky stanovenými při uplatňování Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně;

b) pokud jsou provozována na jiných vodních cestách, osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo osvědčení vydané podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně, včetně případných dodatečných osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby podle článku 8 této směrnice.

Článek 8

Dodatečná osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Plavidla mající na palubě platná osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo osvědčení vydaná podle článku 22 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně musí být vybavena dodatečným osvědčením Unie pro plavidla vnitrozemské plavby podle článku 23 této směrnice.

2. Dodatečné osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vyhotovuje podle vzoru uvedeného v příloze II a vydávají jej příslušné orgány za podmínek stanovených pro dotčené vodní cesty.

Článek 9

Prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Příslušné orgány členských států mohou vydat prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby:

a) plavidlu, které má se svolením příslušného orgánu plout na určité místo za účelem získání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby;

▼B

b) plavidlu, jehož osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se ztratilo, bylo poškozeno nebo bylo dočasně zrušeno, jak upravují články 13 a 15 nebo přílohy II a V;

c) plavidlu, jehož osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se po úspěšné prohlídce vystavuje;

d) plavidlu, jež nesplnilo všechny podmínky nezbytné pro získání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v souladu s přílohami II a V;

e) plavidlu, jež je poškozeno natolik, že již není v souladu s osvědčením Unie pro plavidla vnitrozemské plavby;

f) plovoucím zařízením nebo plovoucím tělesům, pokud orgány odpovědné za zvláštní přepravu podmíní povolení provést zvláštní přepravu získáním tohoto prozatímního osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby podle příslušných předpisů plavebních orgánů členských států;

g) plavidlu, které využívá výjimky z příloh II a V v souladu s články 25 a 26 této směrnice, a to dokud nebudou přijaty příslušné prováděcí akty.

2. Prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se vyhotoví pouze v případě, že u plavidla, plovoucího zařízení nebo plovoucího tělesa byla přiměřeně zajištěna schopnost plavby. Vyhotoví se podle vzoru uvedeného v příloze II.

3. Prozatímní osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby zahrnuje podmínky, které příslušný orgán považuje za nezbytné, a je platné:

a) v případech uvedených v odst. 1 písm. a), d), e) a f) pro jednu konkrétní plavbu, která se uskuteční v přiměřeném časovém období, jež není delší než jeden měsíc;

b) v případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) po odpovídající dobu;

c) v případech uvedených v odst. 1 písm. g) po dobu šesti měsíců; platnost prozatímního osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby lze prodlužovat vždy o šest měsíců, dokud není přijat příslušný prováděcí akt.

Článek 10

Platnost osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby

1. Dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vydaných novým plavidlům stanoví příslušný orgán a nepřesáhne:

a) pět let v případě osobních lodí a rychlých lodí;

b) deset let v případě všech ostatních plavidel.

Doba platnosti se uvede v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby.

▼B

2. U plavidel, která byla v provozu již před technickou prohlídkou, stanoví příslušný orgán dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby případ od případu podle výsledků prohlídky. Doba platnosti však nesmí překročit doby uvedené v odstavci 1.

Článek 11

Výjimečné prodloužení platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

Ve výjimečných případech může příslušný orgán, jenž vydal nebo obnovil osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, jeho platnost prodloužit bez technické prohlídky, a to nejvýše o šest měsíců v souladu s přílohami II a V. Toto prodloužení se na uvedeném osvědčení vyznačí.

Článek 12

Obnovení osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se obnovuje po uplynutí doby jeho platnosti v souladu s podmínkami stanovenými v článku 6, a to po provedení technické prohlídky za účelem ověření, zda plavidlo splňuje technické požadavky stanovené v přílohách II a V. Osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby může být obnoveno kterýmkoliv příslušným orgánem oznámeným Komisi podle čl. 6 odst. 3.

2. Pokud je osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby obnoveno, použijí se na plavidlo přechodná ustanovení přílohy II za podmínek stanovených v této příloze.

Článek 13

Náhrada osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

Každý členský stát stanoví podmínky, za nichž může být ztracené nebo poškozené platné osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nahrazeno. Tyto podmínky vyžadují, aby plavidlo žádající o náhradu v případě ztráty předložilo prohlášení o ztrátě osvědčení, nebo v případě poškození o vrácení poškozeného osvědčení. Na náhradním osvědčení je uvedeno, že se jedná o duplikát.

Článek 14

Větší úpravy nebo větší opravy plavidla

V případě větších úprav nebo větších oprav, které mají vliv na soulad s technickými požadavky uvedenými v přílohách II a V, týkajícími se pevnosti konstrukce, plavby, manévrovatelnosti nebo zvláštních vlastností plavidla, musí být plavidlo před jakoukoliv další plavbou podrobeno technické prohlídce stanovené v článku 6.

▼B

Po této prohlídce je stávající osvědčení změněno tak, aby odpovídalo upraveným technickým vlastnostem plavidla, nebo se toto osvědčení zruší a vydá se nové. Je-li nové osvědčení vydáno v jiném členském státě, než který vydal nebo obnovil původní osvědčení, je o tom do 30 dnů od data vydání nového osvědčení uvědomen příslušný orgán, který osvědčení vydal nebo obnovil.

Článek 15

Odmítnutí vydat nebo obnovit osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby a jeho zrušení

1. Každé rozhodnutí nevydat nebo neobnovit osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby musí být odůvodněno. Vlastníkovi plavidla nebo jeho zástupci je rozhodnutí oznámeno a je informován o opravných prostředcích a lhůtách pro jejich podání v daném členském státě.

2. Jakékoliv platné osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby může příslušný orgán, který je vydal nebo obnovil, zrušit, pokud plavidlo přestane splňovat technické požadavky stanovené v tomto osvědčení.

Článek 16

Uznávání osvědčení pro plavbu plavidel ze třetích zemí

Do vstupu v platnost dohod o vzájemném uznávání osvědčení pro plavbu mezi Unií a třetími zeměmi mohou příslušné orgány členského státu uznávat osvědčení pro plavbu plavidel ze třetích zemí pro plavbu na území daného členského státu.

Článek 17

Rejstříky osvědčení

Členské státy zajistí, že jejich příslušné orgány vedou rejstřík všech osvědčení, která tyto orgány vydaly nebo obnovily podle článků 6, 8, 9 a 12. Tento rejstřík obsahuje informace podle vzoru uvedeného v příloze II.

KAPITOLA 3

IDENTIFIKACE PLAVIDLA, PROHLÍDKY A ZMĚNĚNÉ TECHNICKÉ POŽADAVKY

Článek 18

Jednotné evropské identifikační číslo plavidla

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s přílohami II a V bylo každému plavidlu přiděleno jednotné evropské identifikační číslo plavidla.

▼B

2. Každé plavidlo má pouze jedno jednotné evropské identifikační číslo plavidla, které zůstane po celou dobu jeho životnosti beze změny.

3. Příslušný orgán vydávající osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v něm jednotné evropské identifikační číslo plavidla uvede.

4. Každý členský stát sestaví seznam příslušných orgánů zodpovědných za přidělování jednotných evropských identifikačních čísel plavidla a sdělí jej Komisi, jakož i veškeré změny tohoto seznamu. Komise vede aktualizovaný seznam příslušných orgánů na odpovídajících internetových stránkách.

Článek 19

Evropská databáze trupů plavidel

1. Komise vede Evropskou databázi trupů plavidel za účelem podpory správních opatření k zachování bezpečnosti a snadnosti plavby a zajištění uplatňování této směrnice.

Zpracování osobních údajů členskými státy se provádí v souladu s právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů, zejména nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([1]).

Zpracování osobních údajů Komisí se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([2]).

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány o každém plavidle do Evropské databáze trupů plavidel neprodleně vložily:

a) údaje identifikující a popisující plavidlo v souladu s touto směrnicí;

b) údaje o vydaných, obnovených, nahrazených a zrušených osvědčeních, jakož i o příslušném orgánu, který osvědčení vydává, v souladu s touto směrnicí;

c) digitální kopii všech osvědčení vydaných příslušnými orgány v souladu s touto směrnicí;

d) údaje o veškerých zamítnutých nebo vyřizovaných žádostech o osvědčení v souladu s touto směrnicí a

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

▼B

e) veškeré změny údajů uvedených v písmenech a) až d).

3. Údaje uvedené v odstavci 2 mohou být zpracovávány příslušnými orgány členských států, smluvních stran Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně a třetích zemí pověřenými úkoly souvisejícími s uplatňováním této směrnice a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES ([1]) pro tyto účely:

a) uplatňování této směrnice a směrnice 2005/44/ES;

b) zajišťování správy dopravy po vodních cestách a infrastruktury;

c) zachování nebo prosazování bezpečnosti plavby;

d) shromažďování statistických údajů.

4. Příslušný orgán členského státu může předávat osobní údaje třetím zemím nebo mezinárodním organizacím za předpokladu, že tak činí případ od případu a že jsou splněny požadavky nařízení (EU) 2016/679, zejména požadavky kapitoly V uvedeného nařízení. Členské státy zajistí, že je předání nezbytné pro účely uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Členské státy zajistí, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace nepředá tyto údaje jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, ledaže k tomu má výslovné písemné povolení a splňuje podmínky upřesněné příslušným orgánem členského státu.

5. Komise může případ od případu předávat osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci nebo jim zpřístupnit Evropskou databázi trupů plavidel za podmínky, že předání nebo přístup je nezbytné pro účely uvedené v odstavci 3 tohoto článku a že jsou splněny požadavky článku 9 nařízení (ES) č. 45/2001. Komise zajistí, že je předání nebo přístup nezbytné pro účely uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Komise zajistí, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace nepředá tyto údaje jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, ledaže k tomu má výslovné písemné povolení a splňuje podmínky upřesněné Komisí.

6. Příslušný orgán zajistí, aby údaje týkající se plavidla, jež bylo vyřazeno z provozu, byly vymazány z databáze uvedené v odstavci 1.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterými dále stanoví:

a) údaje, které mají být vloženy do databáze členskými státy;

b) typy povoleného přístupu s ohledem na kategorie příjemců údajů a účely zpracování údajů uvedené v odstavci 3 tohoto článku;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/44/ES ze dne 7. září 2005 o harmonizovaných říčních informačních službách (RIS) na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 152).

▼B

c) pokyny týkající se používání a fungování databáze, zejména pokud jde o opatření k zajištění bezpečnosti údajů, kódování a zpracování údajů a propojení databáze s rejstříky uvedenými v článku 17.

Článek 20

Provádění technických prohlídek

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány uvedené v odstavci 3 prováděly první, pravidelné, zvláštní a dobrovolné prohlídky uvedené v této směrnici.

2. Tyto příslušné orgány nemusí technické prohlídce podrobit plavidlo zcela nebo zčásti, pokud je z platného potvrzení vystaveného uznanou klasifikační společností v souladu s článkem 21 zjevné, že plavidlo zcela nebo zčásti splňuje technické požadavky příloh II a V.

3. Každý členský stát sestaví seznam svých příslušných orgánů odpovědných za provádění technických prohlídek a sdělí jej Komisi, včetně všech změn tohoto seznamu. Komise vede aktualizovaný seznam příslušných orgánů a subjektů pověřených prohlídkami na odpovídajících internetových stránkách.

4. Každý členský stát dodržuje zvláštní požadavky, pokud jde o subjekty pověřené prohlídkami a žádost o provedení prohlídky, stanovené v přílohách II a V.

Článek 21

Uznávání klasifikačních společností

1. Komise přijme prováděcí akty za účelem uznání klasifikační společnosti, která splňuje kritéria uvedená v příloze VI, nebo zrušení uznání postupem podle odstavců 2 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijmou poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

2. Žádost o uznání předloží Komisi členský stát, v němž má klasifikační společnost sídlo nebo dceřinou společnost, která je oprávněna vydávat potvrzení, že plavidlo splňuje požadavky příloh II a V, v souladu s touto směrnicí. K této žádosti se přiloží veškeré informace a doklady, které jsou nezbytné ke kontrole splnění kritérií pro uznávání.

3. Každý členský stát může předložit Komisi žádost o zrušení uznání, pokud se domnívá, že klasifikační společnost již nesplňuje kritéria stanovená v příloze VI. K žádosti o zrušení se přiloží podpůrná dokumentace.

4. Klasifikační společnosti, které byly ke dni 6. října 2016 uznány v souladu se směrnicí 2006/87/ES, si své uznání ponechají.

▼B

5. Komise poprvé do 7. října 2017 na příslušných internetových stránkách zveřejní a poté průběžně aktualizuje seznam klasifikačních společností uznaných v souladu s tímto článkem. Členské státy sdělí Komisi veškeré změny týkající se názvů nebo adres klasifikačních společností, pro něž požádaly o uznání.

Článek 22

Kontrola souladu s předpisy

1. Členské státy zajistí, že jejich příslušné orgány mohou kdykoliv zkontrolovat, zda je v souladu s článkem 7 na palubě plavidla platné osvědčení a zda plavidlo splňuje požadavky pro vydání tohoto osvědčení.

V případě nesplnění požadavků příslušné orgány přijmou odpovídající opatření podle odstavců 2 až 5 tohoto článku. Rovněž požádají, aby vlastník plavidla nebo jeho zástupce přijali všechna nezbytná opatření pro nápravu situace ve lhůtě stanovené příslušnými orgány.

Příslušný orgán, jenž vydal osvědčení uložené na plavidle, je o uvedeném nesplnění požadavků informován do sedmi dnů od kontroly.

2. Pokud se platné osvědčení na palubě plavidla nenachází, může být plavidlu zabráněno v další plavbě.

3. Pokud příslušné orgány při kontrole zjistí, že plavidlo představuje zjevné nebezpečí pro osoby na palubě, životní prostředí nebo bezpečnost plavby, mohou plavidlu zabránit v další plavbě až do přijetí nezbytných kroků k nápravě situace.

Příslušné orgány mohou rovněž předepsat přiměřená opatření, která plavidlu umožní, případně po dokončení jeho dopravní operace, bezpečně pokračovat v plavbě do místa, kde bude prohlédnuto nebo opraveno.

4. Členský stát, který zabránil plavidlu pokračovat v plavbě nebo uvědomil vlastníka plavidla nebo jeho zástupce o svém záměru tak učinit, nebudou-li zjištěné závady odstraněny, uvědomí příslušný orgán v členském státě, který osvědčení plavidla vydal nebo je naposledy obnovil, do sedmi dnů o rozhodnutí, které učinil nebo které hodlá učinit.

5. Každé rozhodnutí o přerušení plavby plavidla přijaté v rámci provádění této směrnice musí být podrobně odůvodněno. Toto rozhodnutí je neprodleně oznámeno dotčené straně, která je současně informována o opravných prostředcích, které jsou podle právních předpisů platných v dotčeném členském státě k dispozici, a o lhůtách pro jejich podání.

Článek 23

Změněné technické požadavky pro některé zóny

1. Členské státy mohou případně s výhradou požadavků Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně přijmout pro plavidla provozovaná na jejich území na vodních cestách zón 1 a 2 dodatečné technické požadavky

▼B

k požadavkům stanoveným v přílohách II a V. Tyto dodatečné požadavky se mohou týkat pouze prvků uvedených na seznamu v příloze III.

2. U osobních lodí provozovaných na nenapojených vnitrozemských vodních cestách v zóně 3 může každý členský stát i nadále uplatňovat dodatečné technické požadavky k požadavkům stanoveným v přílohách II a V. Tyto dodatečné požadavky se mohou týkat pouze prvků uvedených na seznamu v příloze III.

3. Pokud by použití přechodných ustanovení přílohy II mělo za následek zmírnění stávajících vnitrostátních bezpečnostních norem, nemusí členský stát uplatňovat tato přechodná ustanovení na osobní lodě provozované na jeho nenapojených vnitrozemských vodních cestách. Za těchto okolností může dotčený členský stát požadovat, aby od 30. prosince 2008 tyto osobní lodě provozované na jeho nenapojených vnitrozemských vodních cestách zcela splňovaly technické požadavky stanovené v přílohách II a V.

4. U plavidel provozovaných výlučně na vodních cestách zón 3 a 4 na jejich území mohou členské státy povolit částečné uplatnění technických požadavků nebo stanovit technické požadavky, jež jsou méně přísné než požadavky stanovené v přílohách II a V. Méně přísné technické požadavky nebo částečné uplatnění technických požadavků se týkají pouze prvků uvedených na seznamu v příloze IV.

5. Použije-li členský stát odstavce 1, 2, 3 nebo 4, oznámí to Komisi alespoň šest měsíců před předpokládaným dnem použití. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku Komise přijme prováděcí akty s cílem schválit dodatečné technické požadavky. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

6. Splnění změněných technických požadavků podle odstavců 1, 2, 3 a 4 se uvede v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo v dodatečném osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby.

Článek 24

Odchylky pro některé kategorie plavidel

1. Členské státy mohou při zachování odpovídající úrovně bezpečnosti povolit odchylky od celé této směrnice nebo její části pro:

a) plavidla provozovaná na nenapojených vnitrozemských vodních cestách;

b) plavidla s nosností nepřekračující 350 tun nebo plavidla s výtlakem vody menším než 100 kubických metrů, jež nejsou určena k přepravě nákladu, jejichž stavba započala před 1. lednem 1950 a jež jsou provozována výlučně na jejich území.

▼B

2. Aniž je dotčena Revidovaná úmluva pro plavbu na Rýně, mohou členské státy u plavby na svém území povolit odchylky od této směrnice pro plavidla s omezenou plavbou místního významu nebo v přístavních oblastech. Tyto odchylky a trasy plavby nebo oblasti, pro které platí, se uvedou v osvědčení plavidla.

3. Odchylky povolené podle odstavců 1 a 2 oznámí členské státy Komisi. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 25

Využití nových technologií a odchylky pro konkrétní plavidla

1. S cílem podnítit inovace a využívání nových technologií v oblasti vnitrozemské vodní plavby je Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, jimiž se povolují odchylky nebo uznává rovnocennost technických specifikací pro konkrétní plavidla, pokud jde o:

a) vydávání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby uznávajícího použití nebo přítomnost na palubě plavidla jiných materiálů, zařízení nebo vybavení, nebo přijetí jiných opatření nebo konstrukčních úprav, než které jsou uvedeny v přílohách II a V, je-li zajištěna rovnocenná úroveň bezpečnosti;

b) vydávání osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby za účelem zkoušek na omezenou dobu a zahrnujícího nové technické specifikace, které se odchylují od požadavků příloh II a V, je-li zajištěna rovnocenná úroveň bezpečnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

2. Příslušné orgány členského státu v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby uvedou jakékoliv platné odchylky a uznání rovnocennosti uvedené v odstavci 1.

Článek 26

Obtíže

1. Po uplynutí platnosti přechodných ustanovení týkajících se technických požadavků uvedených v příloze II může Komise přijímat prováděcí akty umožňující odchylky od technických požadavků stanovených v uvedené příloze, které zmíněným přechodným ustanovením podléhaly, pokud jsou tyto požadavky technicky obtížně uplatnitelné nebo pokud by jejich uplatňování mohlo vyžadovat nepřiměřené náklady.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

2. Příslušné orgány členského státu v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby uvedou jakékoliv platné odchylky uvedené v odstavci 1.

▼B

Článek 27

Rejstřík vybavení se schválením typu

Komise zveřejní na příslušných internetových stránkách rejstřík vybavení, kterým bylo uděleno schválení typu podle příloh II a V.

KAPITOLA 4

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Přechodná ustanovení o používání dokumentů

▼C1

Dokumenty spadající do oblasti působnosti této směrnice a vystavené příslušnými orgány členských států podle směrnice 2006/87/ES před 6. říjnem 2018 zůstávají platné až do pozbytí doby jejich platnosti.

▼B

Článek 29

Plavidla vyňatá z oblasti působnosti směrnice 82/714/EHS

1. Plavidlu, jež bylo vyňato z oblasti působnosti směrnice Rady 82/714/EHS ([1]), ale vztahuje se na ně tato směrnice podle čl. 2 odst. 1 této směrnice, se vydá osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby po technické prohlídce za účelem ověření, zda splňuje technické požadavky stanovené v přílohách II a V této směrnice. Tato technická prohlídka se provede po skončení platnosti stávajícího osvědčení plavidla, a v každém případě nejpozději 30. prosince 2018.

2. Každé nesplnění technických požadavků stanovených v přílohách II a V se uvede v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby. Pokud podle příslušných orgánů tyto nedostatky nepředstavují zjevné nebezpečí, lze plavidla uvedená v odstavci 1 tohoto článku nadále provozovat, dokud nejsou díly nebo části plavidla, u nichž bylo v osvědčení uvedeno, že zmíněné požadavky nesplňují, vyměněny nebo upraveny, přičemž tyto díly nebo části musí poté splnit technické požadavky stanovené v přílohách II a V.

3. Výměna stávajících dílů za stejné díly nebo za díly s rovnocennou technologií a konstrukcí během pravidelné opravy a údržby se nepovažuje za výměnu ani úpravu ve smyslu odstavce 2.

4. Za zjevné nebezpečí ve smyslu odstavce 2 tohoto článku se považuje zejména případ, kdy jsou dotčeny požadavky týkající se pevnosti konstrukce plavidla, plavby nebo manévrovatelnosti nebo zvláštních

([1]) Směrnice Rady 82/714/EHS ze dne 4. října 1982, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby (Úř. věst. L 301, 28.10.1982, s. 1).

▼B

vlastností plavidla podle technických požadavků stanovených v přílohách II a V. Odchylky stanovené v technických požadavcích stanovených v přílohách II a V se neoznačují za nedostatky, jež představují zjevné nebezpečí.

Článek 30

Přechodná ustanovení o dočasných požadavcích podle směrnice 2006/87/ES

Dočasné požadavky přijaté podle článku 1.06 přílohy II směrnice 2006/87/ES zůstávají v platnosti až do skončení jejich doby platnosti.

Článek 31

Úprava příloh

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, aby upravila přílohu II s cílem aktualizovat bez zbytečného prodlení odkaz na nejnovější znění normy ES-TRIN a stanovit datum její použitelnosti.

2. V případech, kdy je to řádně odůvodněno odpovídající analýzou a neexistují vhodné a aktuální mezinárodní normy k zajištění bezpečnosti plavby, nebo pokud by změny rozhodovacího postupu CESNI ohrožovaly zájmy Unie, je odchylně od odstavce 1 Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterými se mění příloha II za účelem stanovení vhodných technických požadavků.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, pokud jde o přizpůsobení příloh III a IV vědecko-technickému pokroku.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, pokud jde o přizpůsobení přílohy V za účelem aktualizace a zjednodušení správních ustanovení.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, pokud jde o přizpůsobení přílohy VI za účelem změny kritérií pro uznávání klasifikačních společností v zájmu zajištění bezpečnosti plavby.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 za účelem aktualizace odkazů v této směrnici na některá ustanovení příloh II a V v zájmu zohlednění změn těchto příloh.

▼B

Článek 32

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článcích 4, 19 a 31 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 6. října 2016. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 4, 19 a 31 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 4, 19 a 31 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud vůči němu Evropský parlament ani Rada nevznese ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada Komisi uvědomí o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 33

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 7 směrnice Rady 91/672/EHS ([1]) (dále jen „výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, ukončí se postup bez výsledku, rozhodne-li o tom předseda výboru ve lhůtě pro podání stanoviska.

([1]) Směrnice Rady 91/672/EHS ze dne 16. prosince 1991 o vzájemném uznávání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 29).

▼B

Článek 34

Přezkum

Komise do 7. října 2021 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu s přezkumem účinnosti opatření zavedených touto směrnicí, zejména pokud jde o harmonizaci technických požadavků a vypracování technických norem pro vnitrozemskou plavbu. Zpráva se bude zabývat rovněž mechanismy spolupráce s mezinárodními organizacemi působícími v oblasti vnitrozemské plavby. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh na další zefektivnění spolupráce a koordinace při stanovování norem, na které lze odkazovat v právních aktech Unie. Komise předloží podobnou zprávu, dojde-li k jakémukoliv výraznějšímu vývoji v oblasti vnitrozemské vodní dopravy.

Článek 35

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce použitelné v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou opatření nutná k zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 36

Změna směrnice 2009/100/ES

Směrnice 2009/100/ES se mění takto:

1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„*Článek 1*

Tato směrnice se vztahuje na plavidla používaná pro přepravu zboží na vnitrozemských vodních cestách s nosností 20 tun a více:

a) o délce nejvýše 20 m, a

b) jejichž objem vyjádřený jako součin délky (L), šířky (B) a ponoru (T) dosahuje nejvýše 100 krychlových metrů.

Touto směrnicí nejsou dotčena Pravidla pro inspekci plavby na Rýně ani Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN).“

2) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy mohou požadovat, aby plavidla, která přepravují nebezpečné látky ve smyslu ADN, splňovala požadavky stanovené v uvedené dohodě. Jako důkaz mohou požadovat, aby bylo vydáno povolení podle uvedené dohody.“;

▼B

b) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Zvláštní podmínky pro přepravu nebezpečných látek jsou na všech vodních cestách Společenství považovány za splněné, pokud plavidla splňují požadavky ADN. Důkazem může být povolení uvedené v odstavci 4.“

Článek 37

Provedení

1. Aniž je dotčen článek 40, členské státy uvedou do 7. října 2018 v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí, které budou účinné od uvedeného dne. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členský stát, který v důsledku odchylek povolených podle čl. 24 odst. 1 a 2 nemá žádné plavidlo spadající do oblasti působnosti této směrnice provozované na svých vodních cestách, nemusí provést ve vnitrostátním právu kapitolu 2, čl. 18 odst. 3 a články 20 a 21.

Článek 38

Zrušení

Směrnice 2006/87/ES se zrušuje s účinkem od 7. října 2018.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 39

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 40

Určení

Tato směrnice je určena členským státům s výjimkou Dánska, Estonska, Irska, Řecka, Španělska, Kypru, Lotyšska, Malty, Portugalska, Slovinska a Finska.

▼B

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha I:	Seznam vnitrozemských vodních cest EU rozdělených zeměpisně do zón 1, 2 a 3
Příloha II:	Minimální technické požadavky na plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách v zónách 1, 2, 3 a 4
Příloha III:	Oblasti, v nichž lze stanovit dodatečné technické požadavky na plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách v zónách 1, 2 a na nenapojených vodních cestách v zóně 3
Příloha IV:	Oblasti, v nichž lze snížit technické požadavky na plavidla provozovaná na vnitrozemských vodních cestách v zónách 3 a 4
Příloha V:	Podrobná procesní ustanovení
Příloha VI:	Klasifikační společnosti
Příloha VII:	Srovnávací tabulka

▼M4

PŘÍLOHA I

SEZNAM VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CEST UNIE ROZDĚLENÝCH ZEMĚPISNĚ DO ZÓN 1, 2 A 3

KAPITOLA 1

Zóna 1

Německo

Emže	od čáry spojující bývalý maják Greetsiel a západní molo vjezdu do přístavu v Eemshavenu směrem k moři až po 53° 30′ s. š. a 6° 45′ v. d., tj. mírně směrem k moři od překladiště plavidel pro pevný náklad v rameni Staré Emže ([1])

([1]) Pro plavidla registrovaná v jiném státě platí ustanovení článku 32 smlouvy Ems-Dollart ze dne 8. dubna 1960 (BGBl. 1963 II, s. 602).

Francie

Gironda od příčné hranice moře vymezené čárou spojující Pointe de Grave s Pointe de Suzac k čáře spojující Pointe de Grave s východním výběžkem zátoky Conche de Pontaillac.

Loira od příčné hranice moře vymezené čárou spojující výběžek Mindin s výběžkem Penoët k čáře spojující světlo mola Pointe du Pointeau s majákem Villès-Martin v Saint-Nazaire.

Seina od příčné hranice moře (vymezené čárou začínající na pravém břehu od mysu Hode a končící na levém břehu v bodě, kde se projektovaná hráz napojuje na pobřeží po proudu od Berville-sur-Mer) k hranici tvořené čárou s orientací 245° od majáku Sainte Adresse až k průsečíku s greenwichským poledníkem. Od tohoto průsečíku se hranice rozšiřuje o čáru vedoucí severojižním směrem k průsečíku s čárou vedoucí východozápadně od světla na útesu Falaise des Fonds západně od Honfleur.

Delta Rhôny:

Záliv Fos: od hranice zóny 3 na sever a východ k přerušované čáře začínající od světla hráze kanálu St-Louis, přes severní kardinální bóji They de la Gracieuse a západní kardinální bóji Lavéra a končící na mysu Pointe de Bonnieu.

Jižní část Étang de Berre mezi Martigues (výběžek Brise Lames) a přístavem La Pointe (konec severní hráze).

Polsko

Část Pomořanského zálivu jižně od linie spojující NordPerd na ostrově Rujana a maják Niechorze.

Část Gdaňského zálivu jižně od linie spojující maják Hel a vstupní bóji do přístavu Baltijsk.

Švédsko

jezero Vänern, ohraničené na jihu rovnoběžkou procházející majákem Bastugrund,

jezero Vättern

▼M4

Brofjorden – Donsö

Oblast ohraničená pevninou nebo hranicí zóny 2 nebo 3 a linií vedoucí od nejjižnějšího bodu Grötö přes nejzápadnější bod Gåsö; nejsevernější bod Härmanö; Härmanö huvud (hlava Härmanö); Vedholmen; Danholmen; centrum Mollön; světlo Räbbehuvud; dolní světlo v Sankt Olov; nejjihovýchodnější bod Flatholmenu; světlo Åstol; světlo Marstrand; světlo Sälö; dolní světlo v Kågholmenu; světlo Tynneskär; světlo Buskärs Knöte; a horní světlo v Rivö po světlo v Rivö.

Severní Öregrundsgrepen

Oblast mezi pevninou a Gräsö, ohraničená na severu rovnoběžkou procházející přes maják Engelska grundet a na jihu rovnoběžkou procházející přes horní navigační maják v Öregrundu.

Söderarm – Sandhamn

Oblast ohraničená hranicí zóny 2 a linií od navigačního světla v Tyvö přes světlo v Söderarm; horní navigační světlo v pilotním přístavu Söderarm; a světlo Prästkobben po světlo Korsö.

Jungfrufjärden

Oblast ohraničená pevninou nebo hranicí zóny 2 a linií vedoucí od nejzápadnějšího bodu Nämdö přes nejzápadnější bod Mörtö-Bunsö po maják Ornöhuvud.

Mysingen – Landsort

Oblast ohraničená hranicí zóny 2 a linií od světla v Utö přes nejjižnější bod Nåttarö; světlo Måsknuv; a světlo Viksten po světlo Landsort.

Landsort – Arkö

Oblast ohraničená pevninou nebo hranicemi zóny 2 nebo 3 a linií vedoucí od světla Landsort přes nejjižnější bod Enskär a světlo v Norra Kränkan k Marö Kupa.

Zátoka Valdemarsviken a souostroví Gryt

Oblast ohraničená pevninou nebo hranicemi zóny 2 a linií vedoucí od majáku Gubbö kupa přes světlo v Häradsskär a světlo v Hägerökarten k nejjižnějšímu bodu Kvädö.

Severní úžina Kalmar – Västervik

Oblast ohraničená pevninou a linií vedoucí od Hallmare Skackel po světlo Aleskär; světlo Idö; světlo Idö Stångskär; světlo Strupö Ljungskär, poloha N 57 20,0 E016 48,0; a západní kardinální bóje Enerumsgrund k nejsevernějšímu bodu Ölandu a dále severozápadním pobřežím Ölandu a na jihu rovnoběžkou N 56° 15,00′.

Jižní úžina Kalmar

Oblast mezi pevninou a Ölandem, ohraničená na severu linií od Dunö (na pevnině) k Bejershamnu na Ölandu a na jihu rovnoběžkou N 56° 15,00′

▼M4

Zóna 2

Česko

přehradní nádrž Lipno

Německo

Emže	od čáry vycházející z vjezdu do přístavu směrem k Papenburgu přes Emži, která spojuje bývalou čerpací stanici Diemen a propusti v hrázi na Halte, až po čáru spojující bývalý maják Greetsiel a západní molo vjezdu do přístavu v Eemshavenu ([1])
Leda	od vjezdu do vnějšího přístavu plavební komory v Leer k ústí do Emže
Jade	směrem k pevnině od čáry spojující bývalé světlo v Schilligu a kostelní věž v Langwardenu
Vezera	od severovýchodního okraje železničního mostu v Brémách až k čáře spojující kostelní věže v Langwardenu a Cappelu, včetně vedlejších ramen Vezery známých jako Rekumer Loch, Rechter Nebenarm a Schweiburg
Hunte	od čáry umístěné 140 m po proudu od mostu Amalienbrücke v Oldenburgu k ústí do Vezery
Lesum	od soutoku Hamme a Wümme (km 0,00) k ústí do Vezery
Labe	od dolní hranice přístavu Hamburk až k čáře spojující maják Kugelbake v Döse se západním okrajem hráze Friedrichskoog (Dieksand), včetně: — Mühlenberger Loch, — Ruthenstrom (od km 3,75 po ústí do Labe), — Nebenelben: — Hahnöfer Nebenelbe (mezi prodloužením značení Labe od km 635,00 do km 644,00) — Lühesander Süderelbe (mezi prodloužením značení Labe od km 646,50 km do km 650,50) — Bützflether Süderelbe (od km 0,69 po ústí do Labe) — Haseldorfer Binnenelbe (mezi prodloužením značení Labe od km 653,00 do km 658,00) — Pagensander Nebenelbe (mezi prodloužením značení Labe od km 659,00 do km 664,00) — Schwarztonnensander Nebenelbe (mezi prodloužením značení Labe od km 661,00 do km 664,00) — Wischhafener Süderelbe (od km 8,03 po ústí do Labe) — Glückstädter Nebenelbe (mezi prodloužením značení Labe od km 672,00 do km 676,00)

▼M4

Este	od dolní vody zdymadla Buxtehude (km 0,25) k ústí do Labe
Lühe	od dolní vody Au-Mühle v Horneburgu (km 0,00) k ústí do Labe
Schwinge	od severního okraje zdymadla Salztor ve Stade k ústí do Labe
Pinnau	od jihozápadního okraje železničního mostu v Pinneburgu k ústí do Labe
Krückau	od jihozápadního okraje silničního mostu Wedenkamp v Elmshornu k ústí do Labe
Stör	od přílivoměru Rensing k ústí do Labe
Freiburský přístavní kanál	od východního okraje zdymadla ve Freiburgu an der Elbe až k ústí do Labe
Oste	od místa 210 m proti proudu od osy dopravního mostu přes přehradu Oste (km 69,36) k ústí do Labe
Meldorfský záliv	směrem k pevnině od čáry spojující západní výběžek hráze Friedrichskoog (Dieksand) a hlavu západního mola v Büsumu
Eider	proti proudu od ústí průplavu Gieselau (km 22,64) k čáře vedoucí od středu pevnosti (Tränke) po věž kostela ve Vollerwieku
Průplav Gieselau	od ústí do řeky Eider po ústí do Severomořsko-baltského průplavu
Flensburský záliv	směrem k pevnině od čáry spojující maják Kegnäs a Birknack a severně až k německo-dánské hranici ve Flensburském zálivu
Schlei	směrem k pevnině od čáry mezi čely mola ve Schleimünde
Eckernfördský záliv	směrem k pevnině od čáry spojující Bocknis-Eck se severovýchodním výběžkem pevniny v Dänisch Nienhofu
Kielské zálivy	směrem k pevnině od čáry spojující maják Bülk a námořní památník Labö
Severomořsko-baltský průplav včetně Audorfer See a Schirnauer See	od čáry spojující hlavy mola v Brunsbüttel až k čáře spojující vjezdová světla v Kiel-Holtenau, včetně Borgstedter See a Enge, Flemhuder See a průplavu Achterwehrer

▼M4

Trave	od severozápadního okraje železničního mostu v Lübecku, včetně Pötenitzer Wiek a Dassower See, až k čáře spojující jižní vnitřní a severní vnější čelo přístavní hráze Travemünde
Wismarbucht, včetně Kirchsee, Breitling, Salzhaff a oblast přístavu Wismar	směrem k moři vymezeno čárou spojující Hohen Wieschendorf Huk se světlem v Timmendorfu a čárou spojující světlo v Gollwitzu na ostrově Poel s jižním výběžkem poloostrova Wustrow
Warnow a Unterwarnow včetně Breitlingu a vedlejších ramen (bez vedlejších ramen západně od Badewieseninsel)	od jižního okraje železničního mostu Rostock – Stralsund k čáře spojující severní čelo západního mola se severním čelem východního mola v Rostocku-Warnemünde
Vody uzavřené pevninou a poloostrovy Darß a Zingst a ostrovy Bock, Hiddensee a Rügen (včetně oblasti přístavu Stralsund)	směrem k moři vymezeny — mezi poloostrovem Zingst a ostrovem Bock: rovnoběžkou 54° 26′ 42″ severní šířky, — mezi ostrovy Bock a Hiddensee: čárou spojující severní výběžek ostrova Bock a jižní výběžek ostrova Hiddensee, — mezi ostrovy Hiddensee a Rügen (Bug): čárou spojující jihovýchodní výběžek Neubessin a Buger Haken
Greifswalder Bodden a oblast přístavu Greifswald, včetně Rycku	od východního okraje Steinbeckského mostu v Greifswaldu k čáře spojující východní výběžek Thiessower Haken (Südperd) s východním výběžkem ostrova Ruden a severním výběžkem ostrova Usedom (54° 10′ 37′ s. š., 13° 47′ 51′ v. d.)
vody uzavřené pevninou a ostrovem Usedom (Peenestrom, včetně oblasti přístavu Wolgast a Achterwasser, a Štětínský záliv)	směrem na východ až po německo-polskou hranici ve Štětínském zálivu
Uecker	od jihozápadního okraje silničního mostu v Ueckermünde po čáru spojující čela přístavních hrází směřující k moři

([1]) Pro plavidla registrovaná v jiném státě platí ustanovení článku 32 smlouvy Ems-Dollart ze dne 8. dubna 1960 (BGBl. 1963 II, s. 602).

Francie

řeka Gironda od km 48,50 k cípu ostrova Île de Patiras po proudu, k příčné hranici moře vymezené čárou spojující Pointe de Grave s Pointe de Suzac,

řeka Loira od Cordemais (km 25) k příčné hranici moře vymezené čárou spojující Pointe de Mindin s Pointe de Penhoët,

řeka Seina od začátku Tarcanvillského průplavu k příčné hranici moře vymezené čárou vedoucí od Cape Hode na pravém břehu po místo na levém břehu, kde plánovaný průplav protíná pobřeží pod Berville-sur-Mer,

řeka Vilaine od přehrady Arzal k příčné hranici moře vymezené čárou spojující Pointe du Scal s Pointe du Moustoir,

Ženevské jezero.

▼**M4**

Maďarsko

Blatenské jezero

Nizozemsko

Dollard

Emže

Waddenzee: včetně spojení se Severním mořem

IJsselmeer: včetně Markermeer a IJmeer, ale bez Gouwzee

Nieuwe Waterweg a Scheur

průplav Caland západně od přístavu Benelux

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal a připojené přístavy

Haringvliet a Vuile Gat: včetně vodních cest mezi Goeree-Overflakkee na jedné straně a Voorne-Putten a Hoekse Waard na druhé straně

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer a Brouwershavensche Gat: včetně všech vodních cest mezi Schouwen-Duiveland a Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Eastern Scheldt a Roompot: včetně vodních cest mezi Walcheren, Noord-Beveland a Zuid-Beveland na jedné straně a Schouwen-Duiveland a Tholen na druhé straně, kromě průplavu Šelda-Rýn

Šelda a Západní Šelda a její ústí do moře: včetně vodních cest mezi Zeeuws Vlaanderen na jedné straně a Walcheren a Zuid-Beveland na druhé straně, kromě průplavu Šelda-Rýn

Polsko

Štětínský záliv

Kamieński záliv

Viselský záliv

Pucký záliv

Włocławská přehradní nádrž

jezero Śniardwy

jezero Niegocin

jezero Mamry

▼M4

Švédsko

Lysekil – Orust – Tjörn

Oblast ohraničená pevninou a linií vedoucí od Släggö v Lysekil k Skaftölandet na úrovni 170°; linie vedoucí od světla v Islandsberg k Lavösundu; linie od světla v Lyr na úrovni 300 stupňů k pevnině východně od Mollösundu; linie vedoucí od nejjižnějšího bodu Lyr k Björholmenu; a v severní části Hakefjorden linií tvořenou rovnoběžkou N 58 01,00.

Jižní souostroví Göteborg

Oblast ohraničená pevninou nebo hranicí zóny 3 a linií vedoucí od západní části přístavu Arendal přes Knippelholmen; světlo Rivö, horní světlo Rivö; maják Känsö torn; světlo Kårholmen; a navigační světlo Rättarens do Askims nabbe.

Öregrund – Norrtälje

Oblast mezi pevninou a Gräsö, ohraničená na severu rovnoběžkou procházející horním navigačním světlem Öregrundu a ohraničená k moři linií mezi Äspskäret a světlem Råstensudde; linie přes Singsundet; mosty přes Fygdströmmen; linie od Dejeudden přes světlo Arholma ke světlu Tyvö.

Norrtälje – Nämdö

Oblast ohraničená pevninou nebo hranicemi zóny 2 nebo 3 a linií od světla Tyvö přes světlo Idskärskobben; nejzápadnější bod Svartlöga; světlo Stenkobbsgrund, maják Korså; a nejzápadnější bod Nämdö k nejjižnějšímu bodu Björnö.

Dalarö – Torö

Oblast ohraničená pevninou a linií vedoucí od majáku Ornöhuvud přes Klacknäset; Näset v Ornö; nejsevernější bod Utö; světlo Utö; světlo Älvsnabben; Norra Stegholmen; Yttre Gården; Valsudden na ostrově Järflotta; a Långsudden na ostrově Järflotta k nejvýchodnějšímu bodu Torö.

Torö – Oxelösund

Oblast ohraničená pevninou nebo hranicemi zóny 3 a linií od kostela Tyvö přes světlo Fifång; světlo Kockehällan; Lacka torn; nejvýchodnější bod Kittelö; světlo v Trutbådanu, světlo v Betenu; a maják Femörehuvud k Svartuddenu severně od horního světla Kungshamn.

Bråviken, Slätbaken a souostroví Östergötland

Oblast vymezená pevninou (v západním Bråvikenu od mostu Hamnbron v Norrköpingu; na západě Slätbaken od zdymadla Mem) a linií vedoucí od světla Gullängsberget přes maják Arkö; Marö kupa; maják Kupa klint; nejzápadnější bod Birkskär; a maják Gubbö Kupa do Dalaudde jižně od Orrenu.

Střední úžina Kalmar

Oblast vymezená na západě pevninou, na východě Ölandem, na severu rovnoběžkou N 56° 51,00′ a na jihu linií od Dunö (na pevnině) k Bejershamnu na Ölandu.

▼**M4**

KAPITOLA 2

Zóna 3

Belgie

námořní Šelda (po proudu od antverpského otevřeného kotviště)

Bulharsko

Dunaj: od říčního km 845,650 do říčního km 374,100

Česko

přehradní nádrže: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechranice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice a Nové Mlýny III

těžební jezera štěrkopísku: Ostrožná Nová Ves a Tovačov

Německo

Dunaj	od Kelheimu (km 2 414,72) k německo-rakouským hranicím u Jochensteinu
Rýn včetně Lampertheimer Altrhein (od km 4,75 až k Rýnu), Altrhein Stockstadt-Erfelden (od km 9,80 až k Rýnu)	od německo-švýcarských hranic v Basileji k německo-nizozemským hranicím v Millingenu
Labe (Norderelbe) včetně Süderelbe a Köhlbrand	od ústí průplavu Labe-Seiten ke spodní hranici přístavu Hamburk
Müritz	

Francie

Adour od Bec du Gave k moři,

Aulne od zdymadla u Châteaulin k příčné hranici moře vymezené Passage de Rosnoën,

Blavet od Pontivy k Pont du Bonhomme,

průplav Calais,

Charente od mostu u Tonnay-Charente k příčné hranici moře vymezené čarou procházející středem světla po proudu na levém břehu a středem Fort de la Pointe,

Dordogne od soutoku s Lidoire k Bec d'Ambès,

Garonna od mostu u Castet en Dorthe k Bec d'Ambès,

Gironda od Bec d'Ambès k příčné čáře na km 48,50 procházející cípem ostrova Île de Patiras po proudu,

Hérault od přístavu Bessan k moři až po horní hranici přílivu na pobřeží,

▼**M4**

Isle od soutoku s řekou Dronne k soutoku s řekou Dordogne,

Loira od soutoku s řekou Maine ke Cordemais (km 25),

Marna od mostu u Bonneuil (km 169 až 900) a zdymadla v Saint-Maur k soutoku se Seinou,

Rýn

Nive od přehrady Haïtze u Ustaritzu k soutoku s Adour,

Oise od zdymadla Janville po soutok se Seinou,

Orb od přístavu Sérignan k moři až po horní hranici přílivu na pobřeží,

Rhôna od hranice se Švýcarskem k moři, vyjma Petit Rhône,

Saôna od mostu Pont de Bourgogne u Chalon-sur-Saône k soutoku s Rhônou,

Seina od zdymadla Nogent-sur-Seine k začátku průplavu Tancarville,

Sèvre Niortaise od zdymadla u Marans na příčné hranici moře naproti strážnici k ústí,

Somme od okraje mostu Pont de la Portelette po proudu u Abbeville k viaduktu Noyelles a k železnici v Saint-Valéry-sur-Somme,

Vilaine od Redonu (km 89,345) k přehradě Arzal

jezero Amance

jezero Annecy

jezero Biscarosse

jezero Bourget

jezero Carcans

jezero Cazaux

jezero Der-Chantecoq

jezero Guerlédan

jezero Hourtin

jezero Lacanau

jezero Orient

jezero Pareloup

jezero Parentis

jezero Sanguinet

jezero Serre-Ponçon

jezero Temple

▼**M4**

Chorvatsko

Dunaj: od říčního km 1 295 + 500 do říčního km 1 433 + 100

řeka Dráva: od říčního km 0 do říčního km 198 + 600

řeka Sáva: od říčního km 210 + 800 do říčního km 594 + 000

řeka Kupa: od říčního km 0 do říčního km 5 + 900

řeka Una: od říčního km 0 do říčního km 15

Maďarsko

Dunaj: od říčního km 1 812 do říčního km 1 433

Dunaj Moson: od říčního km 14 do říčního km 0

Dunaj Szentendre: od říčního km 32 do říčního km 0

Dunaj Ráckeve: od říčního km 58 do říčního km 0

řeka Tisza: od říčního km 685 do říčního km 160

řeka Dráva: od říčního km 198 do říčního km 70

řeka Bodrog: od říčního km 51 do říčního km 0

řeka Kettős-Körös: od říčního km 23 do říčního km 0

řeka Hármas-Körös: od říčního km 91 do říčního km 0

kanál Sió: od říčního km 23 do říčního km 0

jezero Velence

jezero Fertő

Nizozemsko

Rýn

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, vnější IJ, vnitrozemský IJ, průplav Noordzee, přístav IJmuiden, oblast přístavu Rotterdam, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordtsche Kil, Boven Merwede, Waal, průplav Bijlandsch, Boven Rijn, průplav Pannersdensch, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, průplav Amsterdam-Rýn, Veerse Meer, průplav Šelda-Rýn až po ústí do Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Maasa pod Venlo, Gooimeer, Europort, průplav Caland (východně od přístavu Benelux), průplav Hartel

Rakousko

Dunaj: od rakousko-německé k rakousko-slovenské hranici

Inn: od ústí k elektrárně Pasov-Ingling

Traun: od ústí ke km 1,80

Enže: od ústí ke km 2,70

March: ke km 6,00

▼**M4**

Polsko

řeka Biebrza od ústí kanálu Augustowski k ústí řeky Narwia

řeka Brda od linie s kanálem Bydgoski v Bydgoszczi k ústí řeky Visly

řeka Bug od ústí řeky Muchawiec k ústí řeky Narwia

jezero Dąbie k hranici vnitřní mořské vody

kanál Augustowski od soutoku s řekou Biebrza ke státní hranici, včetně jezer podle trasy tohoto kanálu

kanál Bartnicki od jezera Ruda Woda k jezeru Bartężek, včetně jezera Bartężek

kanál Bydgoski

kanál Elbląski od jezera Druzno k jezeru Jeziorak a k jezeru Szeląg Wielki, včetně těchto jezer a včetně jezer podél trasy kanálu, vedlejší trasy směrem k Zalewu od jezera Jeziorak k jezeru Ewingi, včetně

kanál Gliwicki včetně kanálu Kędzierzyński

kanál Jagielloński od styku s řekou Elbląg k řece Nogat

kanál Łączański

kanál Ślesiński včetně jezer podél trasy tohoto kanálu a jezera Gopło

kanál Żerański

řeka Martwa Visla od Visly v Przegalině k hranici vnitřní mořské vody

řeka Narew od ústí řeky Biebrzy k ústí Visly, včetně jezera Zegrzyński

řeka Nogat od Visly k ústí Viselského zálivu

řeka Noteć (horní) od jezera Gopło k linii s kanálem Górnonotecki a kanálem Górnonotecki a řeka Noteć (dolní) od styku s kanálem Bydgoski k ústí řeky Warta

řeka Lužická Nisa od Gubinu k ústí Odry

řeka Odra od města Ratiboř k linii s řekou Východní Odra, která se stáčí k řece Regalice od průplavu Klucz-Ustowo, včetně této řeky a jejích přítoků k jezeru Dąbie, jakož i přítoky řeky Odry od zdymadla Opatowice ke zdymadlu ve městě Vratislav

řeka Západní Odra od hráze Widuchowa (704,1 km od Odry) – k hranici vnitřní mořské vody, včetně přítoků, jakož i průplav Klucz-Ustowo spojující Východní Odru se Západní Odrou

řeka Parnica a průplav Parnicki od Západní Odry k hranici vnitřní mořské vody

▼M4

řeka Pisa od jezera Roś k ústí řeky Narew

řeka Szkarpawa od Visly k ústí Viselského zálivu

řeka Warta od jezera Ślesińskie k ústí Odry

soustava Velkých mazurských jezer zahrnující jezera spojená řekami a kanály tvořícími hlavní trasu od jezera Roś (včetně) v Piszi ke kanálu Węgorzewski (včetně) ve Węgorzewu, spolu s jezery: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty a Święcajty, včetně kanálu Giżycki, kanálu Niegociński a kanálu Piękna Góra, vedlejší trasy jezera Ryńskie (včetně) v Rynu k jezeru Nidzkie (až 3 km, tvoříce hranici s rezervací „Jezero Nidzkie“), spolu s jezery: Bełdany, Guzianka Mała a Guzianka Wielka

řeka Visla od ústí řeky Przemsza k soutoku s kanálem Łączański, jakož i od ústí tohoto kanálu v Skawina k ústí řeky Visly k Gdaňskému zálivu, kromě přehradní nádrže Włocławski

Rumunsko

Dunaj: Od srbsko-rumunské hranice (km 1 075) k Černému moři přes kanál Sulina.

Dunajsko-černomořský průplav (o délce 64,410 km): od napojení na řeku Dunaj na km 299,300 Dunaje u obce Cernavodă (km 64,410 průplavu) po přístav Konstanca Jih-Agigea (km „0“ kanálu).

průplav Poarta Albă-Midia Năvodari (délka 34,600 km): od napojení na dunajsko-černomořský průplav na km 29,410 v Poarta Albă (km 27,500 průplavu) po přístav Midia (km „0“ průplavu)

Slovensko

Dunaj: od říčního km 1 880,26 do říčního km 1 708,20

Dunajský průplav: od říčního km 1 851,75 do říčního km 1 811,00

řeka Váh: od říčního km 0,00 do říčního km 70,00

řeka Morava: od říčního km 0,00 do říčního km 6,00

řeka Bodrog: od říčního km 49,68 do říčního km 64,85

přehradní nádrže: řeka Váh: od říčního km 0,00 do říčního km 70,00 řeka Morava: od říčního km 0,00 do říčního km 6,00

Švédsko

jezero Mälaren

Saltsjön, přístavy Stockholm a Värmdölandet

Oblast od vývodů jezera Mälaren ve Stockholmu, v Norrströmu, Slussenu a Hammarbyslussenu, která je ohraničena pevninou a mostem Lidingöbron a linií vedoucí přes světlo Elfviksgrund na úrovni 135-315 stupňů; linie mezi Mellangårdsholmen a Högklevsudde v Baggensfjärden; Örsundet mezi Ingarö a Fågelbrolandet; linie vedoucí od Rönnäsudd přes světlo Tegelhällan a světlo Runö světlo k Talatta na Djurö; linie přes Vindöström mezi Vindö a Värmdölandet; a kromě toho ostrovy v této oblasti

▼**M4**

Kanál Södertälje a přístavy Södertälje	
kanál Södertälje a přístavy Södertälje, ohraničené na severu zdymadlem Södertälje a na jihu rovnoběžkou 59° 09′ 00″ s. š	
Trollhätte Canal, Göta älv a Nordre älv	
Oblast od rovnoběžky přes maják Bastugrund v jižní části jezera Vänern po Älvsborgský most a řeku Nordre älv až k rovnoběžce E 11° 45′ 00″	
Kanál Göta	
Na východě od zdymadla Mem k mostu Motala, včetně jezera Asplången, jezera Roxen a jezera Boren; na západě od rovnoběžky procházející světlem Rödesund Norra Yttre v Karlsborgu až po plavební komoru Sjötorp, včetně jezerního systému, kterým kanál prochází	

▼**M5**

PŘÍLOHA II

MINIMÁLNÍ TECHNICKÉ POŽADAVKY NA PLAVIDLA PROVOZOVANÁ NA VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH V ZÓNÁCH 1, 2, 3 A 4

Platnými technickými požadavky na plavidla jsou požadavky stanovené v normě ES-TRIN 2025/1.

▼B

PŘÍLOHA III

OBLASTI, V NICHŽ LZE STANOVIT DODATEČNÉ TECHNICKÉ POŽADAVKY NA PLAVIDLA PROVOZOVANÁ NA VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH V ZÓNÁCH 1, 2 A NENAPOJENÝCH VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH V ZÓNĚ 3

Případné dodatečné technické požadavky na plavidla provozovaná na území tohoto členského státu, které členský stát přijme podle čl. 23 odst. 1 a 2 této směrnice, jsou omezeny na tyto oblasti:

1. Definice

   — Nezbytné pro pochopení dodatečných požadavků

▼M1

2. Pevnost a stabilita

   — Zesílení konstrukce a posílení stability

   — Osvědčení nebo potvrzení uznané klasifikační společnosti

▼B

3. Bezpečnostní vzdálenost a volný bok

   — Volný bok

   — Bezpečnostní vzdálenost

4. Vodotěsnost otvorů v lodním trupu a nástaveb

   — Nástavby

   — Dveře

   — Okna a světlíky

   — Jícny podpalubí

   — Ostatní otvory (větrací soustava, výfuková potrubí atd.)

5. Výstroj

   — Kotvy a kotevní řetězy

   — Navigační světla

   — Zvukové signály

   — Kompas

   — Radar

   — Vysílače a přijímače

   — Záchranné prostředky

   — Dostupnost plavebních map

6. Dodatečná ustanovení pro osobní lodě

   — Stabilita (síla větru, kritéria)

   — Záchranné prostředky

   — Volný bok

   — Bezpečnostní vzdálenost

   — Výhled z kormidelny

7. Sestavy plavidel a kontejnerová doprava

   — Spojení tlačného remorkéru a tlačného člunu

   — Stabilita plavidel nebo tlačných člunů převážejících kontejnery

▼**M1**

8. Strojní zařízení

— Systémy řízení

— Vrtulové hřídele a příslušenství

— Hnací motory, spojka a příslušenství

— Přítomnost příďového dokormidlovacího zařízení

— Čerpací systémy a protipožární zařízení

— Nouzové zdroje elektrické energie a elektrická zařízení

— Osvědčení nebo potvrzení uznané klasifikační společnosti

▼B

PŘÍLOHA IV

OBLASTI, V NICHŽ LZE SNÍŽIT TECHNICKÉ POŽADAVKY NA PLAVIDLA PROVOZOVANÁ NA VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CESTÁCH V ZÓNÁCH 3 A 4

Případná snížení technických požadavků, která povolí členský stát podle čl. 23 odst. 4 této směrnice pro plavidla provozovaná výlučně na vnitrozemských vodních cestách v zóně 3 nebo 4 na území tohoto členského státu, jsou omezena na tyto oblasti:

Zóna 3

— Kotevní zařízení, včetně délky kotevních řetězů

— Rychlost (dopředná)

— Kolektivní záchranné prostředky

— Status dvou oddělení

— Výhled z kormidelny

Zóna 4

— Kotevní zařízení, včetně délky kotevních řetězů

— Rychlost (dopředná)

— Záchranné prostředky

— Status dvou oddělení

— Výhled z kormidelny

— Druhý, nezávislý pohonný systém

▼B

PŘÍLOHA V

PODROBNÁ PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 2.01

Subjekty pověřené prohlídkami

1. Subjekty pověřené prohlídkami plavidel jsou zřizovány členskými státy.

2. Subjekty pověřené prohlídkami se skládají z předsedy a odborníků.

Každý subjekt musí tvořit alespoň tito odborníci:

a) úředník z orgánu příslušného pro dopravu na vnitrozemských vodních cestách;

b) odborník na konstrukci plavidel vnitrozemské plavby a jejich strojních zařízení;

▼M1

c) odborník v oblasti plavby, který je držitelem osvědčení vůdce plavidla pro vnitrozemské vodní cesty, které držitele opravňuje vést plavidlo, jež má být podrobeno kontrole;

d) odborník v oblasti tradičních plavidel a provádění prohlídek tradičních plavidel.

▼B

3. Předsedu a odborníky každého subjektu jmenují orgány členského státu, v němž je subjekt zřízen. Při převzetí svých funkcí předloží předseda a odborníci písemné prohlášení, že své funkce budou vykonávat zcela nezávisle. Od úředníků se prohlášení nevyžaduje.

4. Subjektům pověřeným prohlídkami mohou být nápomocni specializovaní odborníci v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 2.02

(Ponechán prázdný)

Článek 2.03

Přistavení plavidla k prohlídce

1. Vlastník nebo jeho zplnomocněný zástupce musí přistavit plavidlo k prohlídce ve stavu, kdy je vyložený náklad a plavidlo je vyčištěné a vybavené. Vlastník je povinen při prohlídce poskytnout nezbytnou pomoc, například poskytnout odpovídající člun, uvolnit potřebný personál a umožnit prohlídku částí lodního trupu nebo zařízení, které nejsou přímo přístupné nebo viditelné.

2. Při první prohlídce požaduje subjekt pověřený prohlídkami prohlídku na souši. Od této prohlídky na souši může být upuštěno, je-li možno předložit klasifikační doklad nebo osvědčení uznané klasifikační společnosti, že konstrukce vyhovuje požadavkům, nebo je-li předloženo osvědčení, z něhož vyplývá, že příslušný orgán již provedl prohlídku na souši za jiným účelem. V případě pravidelných prohlídek nebo prohlídek podle článku 14 této směrnice může subjekt pověřený prohlídkami požadovat prohlídku na souši.

Subjekt pověřený prohlídkami provede během první prohlídky motorových plavidel nebo sestav nebo v případě významných změn pohonného nebo kormidelního zařízení zkušební plavby.

3. Subjekt pověřený prohlídkami může vyžadovat další provozní zkoušky a jiné podpůrné doklady. Toto ustanovení se uplatňuje rovněž při stavbě plavidla.

▼B

Článek 2.04

(Ponechán prázdný)

Článek 2.05

(Ponechán prázdný)

Článek 2.06

(Ponechán prázdný)

Článek 2.07

Poznámky a změny v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce oznámí příslušnému orgánu veškeré změny názvu plavidla, změny jeho vlastníka, případné nové cejchování a změny registrace nebo domovského přístavu a předloží osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby příslušnému orgánu, aby do něho změny zapsal.

2. Jakýkoli příslušný orgán může připojit k osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby dodatečné informace nebo jej pozměnit.

3. Provede-li příslušný orgán v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby změny nebo doplní-li dodatečné informace, uvědomí o tom příslušný orgán, který osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystavil.

Článek 2.08

(Ponechán prázdný)

Článek 2.09

Pravidelné prohlídky

1. Před uplynutím doby platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby se plavidlo podrobí pravidelné prohlídce.

2. Příslušný orgán stanoví novou dobu platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v souladu s výsledky této prohlídky.

3. Doba platnosti se uvede v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby a sdělí se orgánu, který osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystavil.

4. Je-li místo prodloužení platnosti osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystaveno nové osvědčení Unie pro plavidlo vnitrozemské plavby, vrátí se předchozí osvědčení příslušnému orgánu, který je vystavil.

Článek 2.10

Dobrovolná prohlídka

Vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce může kdykoli dobrovolně požádat o prohlídku.

Žádosti o prohlídku se vyhoví.

Článek 2.11

(Ponechán prázdný)

Článek 2.12

(Ponechán prázdný)

Článek 2.13

(Ponechán prázdný)

▼B

Článek 2.14

(Ponechán prázdný)

Článek 2.15

Náklady

Vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce hradí veškeré náklady vzniklé v souvislosti s prohlídkou plavidla a vystavením osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby v souladu se zvláštním poplatkovým řádem stanoveným jednotlivými členskými státy.

Článek 2.16

Informace

Příslušný orgán může povolit, aby osoby, které prokážou oprávněný zájem, byly informovány o obsahu osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, a může těmto osobám vystavit výpisy nebo ověřené opisy osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, které jsou jako výpisy nebo ověřené opisy označeny.

Článek 2.17

Rejstřík osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby

1. Příslušné orgány si uchovávají originál nebo kopii všech osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, která vydaly, a zanesou do nich všechny informace a změny, jakož i veškerá zrušení a náhrady osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby. Rejstřík uvedený v článku 17 této směrnice odpovídajícím způsobem aktualizují.

2. Pro výkon správních opatření k zajištění bezpečnosti a snadnosti plavby a k provedení článků 2.02 až 2.15 této přílohy a článků 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 a 22 této směrnice bude rejstřík v souladu se vzorem uvedeným v příloze II přístupný pouze ke čtení, a to příslušným orgánům ostatních členských států, smluvních států Mannheimské úmluvy a třetím zemím na základě správních dohod, bude-li zajištěna odpovídající úroveň ochrany soukromí.

Článek 2.18

Jednotné evropské identifikační číslo plavidla

1. Jednotné evropské identifikační číslo plavidla sestává v souladu s přílohou II této směrnice z osmi arabských číslic.

2. Jestliže plavidlo nemá v okamžiku, kdy je pro něj vystavováno osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, evropské identifikační číslo plavidla, přidělí mu toto číslo příslušný orgán členského státu, v němž je plavidlo registrováno nebo v němž má svůj domovský přístav.

   Pokud jde o plavidlo ze zemí, kde není přidělení evropského identifikačního čísla plavidla možné, přidělí evropské identifikační číslo plavidla uvedené v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby příslušný orgán, který toto osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby vystavuje.

3. O přidělení evropského identifikačního čísla plavidla požádá vlastník plavidla nebo jeho zplnomocněný zástupce příslušný orgán. Vlastník nebo jeho zplnomocněný zástupce je rovněž odpovědný za připevnění evropského identifikačního čísla plavidla zapsaného v osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby na plavidlo.

Článek 2.19

(Ponechán prázdný)

Článek 2.20

Oznámení

Každý členský stát nebo jeho příslušné orgány oznámí Komisi a ostatním členským státům nebo jiným příslušným orgánům:

▼B

a) názvy a adresy technických zkušeben, které spolu s příslušným vnitrostátním orgánem odpovídají za uplatňování přílohy II;

b) list s údaji o výrobku uvedený v příloze II, týkající se typů palubních čistíren odpadních vod, pro které bylo od posledního oznámení vydáno schválení;

c) uznaná schválení typu palubních čistíren odpadních vod založená na odlišných normách, než které stanoví příloha II, pro použití na vnitrostátních vodních cestách členských států;

d) do jednoho měsíce odnětí schválení typu palubních čistíren odpadních vod a důvody tohoto odnětí;

e) zvláštní kotvy schválené po žádosti o snížení hmotnosti kotvy, s udáním označení typu a schváleného snížení hmotnosti kotvy. Příslušný orgán udělí žadateli povolení nejdříve tři měsíce po oznámení Komisi, a to za předpokladu, že Komise nevznese námitku;

f) zařízení pro radarovou navigaci a ukazatele rychlosti otáčení, pro něž vydaly schválení typu. Příslušné oznámení zahrnuje přidělené číslo schválení typu, jakož i označení typu, jméno výrobce, jméno držitele schválení typu a datum schválení typu;

g) příslušné orgány odpovědné za schvalování specializovaných firem, které mohou provádět instalaci, výměnu, opravy nebo údržbu zařízení pro radarovou navigaci a ukazatelů rychlosti otáčení.

▼B

PŘÍLOHA VI

KLASIFIKAČNÍ SPOLEČNOSTI

Kritéria pro uznávání klasifikačních společností

Klasifikační společnosti, které usilují o uznání podle článku 21 této směrnice, musí splnit všechna tato kritéria:

1) Klasifikační společnost musí být schopna doložit rozsáhlé zkušenosti při posuzování návrhů a konstrukce plavidel vnitrozemské plavby. Klasifikační společnost má ucelená pravidla a předpisy pro návrh, konstrukci a pravidelné prohlídky plavidel vnitrozemské plavby, zejména pro výpočet stability podle části 9 předpisů připojených k Evropské dohodě o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN), na něž odkazuje příloha II. Tato pravidla a předpisy jsou zveřejněny alespoň v angličtině, francouzštině, němčině nebo nizozemštině a jsou průběžně aktualizovány a zdokonalovány v rámci programů výzkumu a vývoje. Pravidla a předpisy nesmí být v rozporu s právem Unie ani s platnými mezinárodními smlouvami.

2) Klasifikační společnost zveřejňuje každoročně svůj rejstřík plavidel.

3) Klasifikační společnost není řízena vlastníky nebo staviteli lodí ani jinými subjekty obchodně zapojenými do navrhování, výroby, vybavování, oprav, provozu nebo pojišťování lodí. Klasifikační společnost není svými příjmy závislá na jednom obchodním podniku.

4) Sídlo klasifikační společnosti nebo její dceřiné společnosti, která je oprávněna vydávat rozhodnutí a jednat ve všech oblastech, pro něž je příslušná podle předpisů týkajících se vnitrozemské plavby, se nachází v některém z členských států.

5) Klasifikační společnost a její odborníci mají dobrou pověst v oblasti vnitrozemské plavby; odborníci jsou schopni předložit doklad o svých odborných schopnostech. Jednají na odpovědnost klasifikační společnosti.

6) Klasifikační společnost má značný personál, který zajišťuje technické, řídící, podpůrné, kontrolní a výzkumné funkce odpovídající zadaným úkolům a klasifikovaným plavidlům a také zajišťuje vývoj kapacit a aktualizaci předpisů. Má inspektory alespoň v jednom členském státě.

7) Klasifikační společnost se řídí etickým kodexem.

8) Klasifikační společnost je řízena a spravována tak, aby byla zajištěna důvěrnost informací požadovaných členským státem.

9) Klasifikační společnost je připravena poskytovat členskému státu relevantní informace.

10) Vedení klasifikační společnosti vymezuje a dokládá svou politiku, cíle a závazky týkající se kvality a zajišťuje, že je tato politika chápána, prováděna a udržována na všech úrovních klasifikační společnosti.

11) Klasifikační společnost vyvine, zavede a udržuje účinný vnitřní systém kvality založený na příslušných částech mezinárodně uznávaných norem kvality a splňující normu EN ISO/IEC 17020:2004, jak je vykládají požadavky systému osvědčení kvality IACS. Systém kvality musí být osvědčen nezávislým sborem auditorů uznaných správou státu, v němž má klasifikační společnost své sídlo nebo pobočku podle bodu 4, a mimo jiné zajišťuje, že:

▼B

a) jsou systematicky vytvářena a zachovávána pravidla a předpisy klasifikační společnosti;

b) pravidla a předpisy klasifikační společnosti jsou dodržovány;

c) jsou dodrženy požadavky statutární práce, ke které je klasifikační společnost oprávněna;

d) jsou vymezeny a doloženy odpovědnost, oprávnění a vzájemné vztahy zaměstnanců, jejichž práce má vliv na kvalitu služeb klasifikační společnosti;

e) všechny práce se provádějí za kontrolovaných podmínek;

f) existuje systém dohledu, který sleduje činnost a práci prováděnou inspektory a technickým a administrativním personálem zaměstnávaným přímo klasifikační společností;

g) požadavky na hlavní statutární práci, pro kterou je klasifikační společnost oprávněna, jsou uplatňovány nebo kontrolovány pouze samostatnými inspektory klasifikační společnosti nebo samostatnými inspektory jiných uznaných klasifikačních společností;

h) existuje systém zajištění kvalifikace inspektorů a nepřetržité aktualizace jejich znalostí;

i) jsou uchovávány záznamy, které prokazují dosažení požadovaných norem v oblastech, ve kterých jsou poskytovány služby, a účinné fungování systému kvality;

j) na všech místech je zaveden komplexní systém plánovaných a dokumentovaných interních auditů všech činností ovlivňujících kvalitu.

12) Systém kvality musí být osvědčen nezávislým sborem auditorů uznaných správními orgány členského státu, v němž má klasifikační společnost své sídlo nebo pobočku podle bodu 4.

13) Klasifikační společnost se zavazuje přizpůsobit své požadavky odpovídajícím směrnicím Unie a poskytovat včas veškeré významné informace Komisi.

14) Klasifikační společnost se zavazuje pravidelně konzultovat již uznané klasifikační společnosti, aby byla zaručena rovnocennost technických norem a jejich provedení, a umožnit zástupcům členského států a jiným dotčeným stranám účast na vývoji jejích pravidel nebo předpisů.

▼B

PŘÍLOHA VII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2006/87/ES	Tato směrnice
—	Článek 1
Článek 2	Článek 2
—	Článek 3
Článek 1	Článek 4
—	Článek 5
Článek 9	Čl. 6 odst. 1 a 3
Čl. 8 odst. 1	Čl. 6 odst. 2 a 4
Čl. 8 odst. 4	Čl. 6 odst. 5
Článek 3	Článek 7
Článek 4	Článek 8
Čl. 11 odst. 2	Článek 9
Čl. 11 odst. 1	Článek 10
Článek 14	Článek 11
Článek 13	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 15	Článek 14
Článek 16	Článek 15
Článek 18	Článek 16
—	Článek 17
—	Článek 18
—	Článek 19
Článek 10	Článek 20
—	Článek 21
Článek 17	Článek 22
Článek 5	Článek 23
Článek 6 byl zrušen směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ([1])	—
Čl. 7 odst. 1 až 3	Článek 24
—	Článek 25
—	Článek 26
—	Článek 27
—	Článek 28
Čl. 8 odst. 2 a 3	Článek 29
—	Článek 30

▼B

Směrnice 2006/87/ES	Tato směrnice
Čl. 20 odst. 1	Článek 31
Čl. 20 odst. 2	—
Článek 22	—
—	Článek 32
Článek 19	Článek 33
—	Článek 34
Článek 24	Článek 35
Článek 21	Článek 36
Článek 23	Čl. 37 odst. 1 a 2
Čl. 7 odst. 4	Čl. 37 odst. 3
—	Článek 38
—	Článek 39
Článek 25	—
Článek 26	—
Článek 27	Článek 40

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13).